

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

MÉDIA A EXPERIMENT

POHLEDY

Lukáš Hausenblas

Plzeň 2019

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Nová média

Bakalářská práce

MÉDIA A EXPERIMENT

POHLEDY

Lukáš Hausenblas

Vedoucí práce: doc. ak. mal. Vladimír Merta

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2019

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2019

.....

podpis autora

Poděkování:

Rád bych poděkoval vedoucímu své práce doc. ak. mal. Vladimíru Mertovi za ochotu, cenné rady, připomínky a čas, který mi věnoval během konzultací.

Dále bych rád poděkoval panu MgA. Ladislavovi Moulisovi, jehož výuka filmové tvorby mě velice ovlivnila a já se začal věnovat natáčení plně profesionálně.

Vážím si všech lidí kolem mě, kteří mi s prací pomáhali a rodině za podporu během studia.

Plzeň, duben 2019

.....

podpis autora

OBSAH

POPIS PŘÍPRAVY A REFLEXE PROCESU VLASTNÍ TVORBY	1
Režerše.....	1
REFLEXE A DOKUMENTACE PROCESU TVORBY	2
Hledání námětu.....	3
Herci.....	4
Rekvizity.....	5
Místo realizace.....	5
Samotné natáčení.....	6
Postprodukce.....	7
Popis výsledného díla a jeho využití.....	7
Budoucí využití.....	8
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	9
Knižní předloha.....	9
Internetové zdroje.....	9
RESUMÉ	10
SEZNAM PŘÍLOH	11
Fotodokumentace z natáčení.....	12
Palety barev.....	16
Záběry.....	18
Postprodukce.....	21
Kresba.....	22

POPIS PŘÍPRAVY A REFLEXE PROCESU VLASTNÍ TVORBY

Rešerše:

Vážení čtenáři, rád bych vám představil svou bakalářskou práci. Od začátku studia na škole Ladislava Sutnara v Plzni jsem zaujatý v oblasti experimentální videotvorby a filmové tvorby obecně. Natáčení videí a experimentování s tímto médiem je pro mne záliba, ve které se snažím neustále zdokonalovat a divákovi tak přinést pocit dobře stráveného času u filmového plátna nebo obrazovky. Pracuji na tom, aby se z této záliby stala moje profese. Obor nová média mě mnohé naučil, především lépe se orientovat v prostoru médií, zejména filmu. Za to děkuji všem pedagogům, kteří mě studiem provázeli a umožnili mi se této aktivitě věnovat. Dík patří i kolegům studentům, se kterými spolupracuji.

Pro téma „médiá a experiment“ jsem se rozhodl, protože mi bylo ze všech témat nejbližší a nejotevřenější, blízké mé specializaci a zájmu. Už před závěrečnou prací má předešlá klauzurní díla byla situována na plátno. Proto, když se naskytl možnost znovu vyrazit do terénu s kamerou a natáčet, neváhal jsem a sáhl po této příležitosti. Na druhou stranu je na místě otázka, kterou jsem si v průběhu mé práce kladl, zda by nebylo zajímavější a vhodnější odpoutat se od zaběhnuté praxe, kterou jsem se naučil na předchozích projektech a vyzkoušet si něco nového, zariskovat a vybrat téma, které by pro mne bylo výzvou. Po krátkém zamyšlení jsem rád, že jsem si vybral téma, které vychází z mých předchozích semestrálních prací, krátkých filmů a zkušeností. Stále se učím a veškerá práce je posun k vyvarování se chyb a poučení do budoucna. S tímto se snažím vyrovnat při každé finalizaci nového díla a posouvat se dál.

Ve své bakalářské práci bych rád diváka konfrontoval s mým pocitem a pohledem na smyšlený svět s prvky surrealismu, který mě nadchl například ve filmech z minulého století od známého filmaře, režiséra Luise Buñuela, o němž jsem četl zajímavou knihu s názvem Do posledního dechu. Kniha mě uvedla do kontextu umělcovy tvorby a doby tohoto filmového mistra. Podobné známky vizuálních zkratk, symbolů a experimentů jsem se snažil využít ve své bakalářské práci. Nastudoval jsem si potřebné materiály a zhlédl filmy, které mne inspirovaly k natočení některých situací v již zmíněné symbolice. Zásadní byl film Přízrak svobody (Luis Buñuel). Ve filmu je hned několik ukázkových scén s využitím surrealismu a je považován za Buñuelův klenot. Surrealismus ve všech svých formách mne během studia nadchl.

REFLEXE A DOKUMENTACE PROCESU TVORBY

Z témat bakalářské práce jsem si vybral „médiá a experiment“. Je to téma, na kterém jsem pracoval s chutí, protože je mi nejbližší a se zodpovědností jsem cítil, že ho budu schopen zpracovat nejspolehlivěji.

Ze začátku jsem si musel ujasnit a stanovit zásadní body tvorby, které mě budou provázet celým zimmím a letním semestrem. Důležité a nejdéle trvající bylo nalézt motivaci vytvořit něco, co by mě skutečně bavilo a mohlo zajímat diváka. Na čem bych pracoval svědomitě a poctivě, jak nejlépe dovedu. Naštěstí jsem takový impuls po nějaké době dostal. S přáteli často hrajeme, tzv. jamujeme, a to mě přivedlo na nápad složit si k mému snímku vlastní hudbu a využít ruchy nahrané na rekordér. V tu dobu jsem ještě nevěděl, co budu natáčet, ale bavila mě myšlenka zabývat se hudbou. Začal jsem nahrávat na kapesní digitální rekordér nejrůznější pokusy mých improvizovaných skladeb, které jsem hrál na kytaru nebo piáno. Nejenom nástroje, ale také ruchy z venku, jsem zaznamenal a následně modifikoval podle potřeby ve stříhacím programu. Ze světa hudby jsem vycházel z motivů skladatele Philipa Glasse, jehož hudební doprovod k dokumentárním filmům Koyaanisqatsi, Powaqqatsi nebo Naqoyqatsi mě zcela ohromil. Film Koyaanisqatsi natáčel kameraman Ron Fricke, jehož práci s kamerou obdivuji. Měl jsem radost, že jsem se dostal k nějakému počátku, ale stále jsem neměl námět, který bych převedl do vizuální podoby. Hledal jsem inspiraci v dalších filmech slavných kameramanů. Sledoval jsem pohyby kamery, světel a herců. Nejdůležitější byl ale příběh, který na diváka zapůsobí a nutí ho o něm přemýšlet.

Kameraman Hoyte van Hoytema natočil film Dunkirk pod režii Christophera Nolana. Ve filmu mě zaujaly snad všechny záběry. Dokonalá kompozice a velký kino formát, na který byl film natočen. Z 80 % tomu bylo tak na IMAX kameru 60 mm. Je úžasné, pokud film zastavíte, samotný obrázek vypadá jako promyšlená fotografie a také tak funguje. Ostatní kameramani, které sleduji jsou třeba: Robert Yeoman, Emmanuel Lubezki, Roger Deakins, Robert Richardson, Ben Davis, Miroslav Ondříček, Tomáš Sysel, Vladimír Smutný a další.

Hledání námětu

Věděl jsem, že se chci zabývat surrealistickými prvky a vytvořit současné hrané dílo, ve kterém bych využil jednoho prostoru, jedné scény. Zde se může odehrát mnoho dramatických situací, například jako ve filmu od Sidneyho Lumeta Dvanáct rozhněvaných mužů, kteří se po dobu 90 minut filmu nacházejí pouze v jedné místnosti, ale film ani na chvíli neztrácí na napínavosti. Má inspirace z tohoto snímku byla především v představě o jednoduchosti a významnosti scény, ve které se herec objeví a neopustí ji. Dějová linka je věc druhá a její dramatičnost v mém pojetí je na představitelství každého diváka.

Prvotní moje myšlenka byla o nevidomém pánovi, který se nastěhuje do nového krásného bytu ve staré secesní budově. Brzy ale zjišťuje, že v bytě něco není v pořádku, a právě zde měla přijít chvíle mých přednahranych ruchů, které jsem nasbíral předchozí dny na rekordér. Muž se začne zabydlovat a zvykat si na nový prostor. Když se po bytě pohybuje, nábytek začne vydávat nejrůznější, skoro až děsivé zvuky, které se po fantazijních představách naučí nevidomý pán ovládat. Muž tak začne s bytem komunikovat a zkrze nábytek vydávající rámus skládat symfonii. Když jsem tento námět psal, uvědomil jsem si spojitost – hudba a komunikace.

Toto spojení jsem zakomponoval do kontextu mé celé práce. Scénář o nevidomém pánovi, který se pohybuje v bytě a skrze hudbu komunikuje s neživými objekty, jsem nakonec opustil. Ale začal jsem přemýšlet nad novými variantami a detaily, co tímto spojením vyjádřit.

Představil jsem si svět, scénu, kde se veškerý život odehrává pouze z fiktivního pohledu ven. Vidíme tři postavy, žijící ve dvou odlišných bytech, ve stejné budově. Samotný dům stojí zcela opuštěný v pusté krajině. Zevnitř to ale vypadá, jako by byl všední život všudepřítomný. Za okny je slyšet hukot města, pokřikující děti, rachot tramvají a opakující se motiv výstřelů z děla. Inspirací, nikoliv stejného, ale podobného pojetí, mi byl film od Luise Buñuela „Anděl zkázy”, *ve kterém se skupina lidí ocitne na luxusní večeři velkého domu se služebnictvem, které po nějaké době zmizí a hosté z neznámého důvodu nedokáží z domu odejít. Není zřejmé proč. Nejsou zde zamčené dveře ani zamřížovaná okna, která by jim bránila v odchodu. Přesto jim jejich představitelství brání uniknout. Ponechání svému osudu se pomalu proměňují v noblesní barbary, kteří zarazí sekeru do vodovodního potrubí, aby se mohli napít vody, zabijí a snědí ovci, jež měla být součástí večerní zábavy, schovají těla mrtvých hostů ve skříni, koketují s magií a pálí nábytek. Snímek hojně oplývá Buñuelovým suchým, donkichotským humorem.**

* zdroj ČSFD

Postavy v mém námětu zažívají podobnou situaci, kdy z domu nelze odejít, nikoliv však z psychologických nebo imaginativních důvodů, ale proto, že venku je nečeká nic. Jsou odříznuti od reálného světa. Nastává takové období nonverbality.

Podrobnější popis bych shrnul jako synopsi takto:

Čas, kdy slovo a text nahrazuje jiná forma komunikace. Video pojednává o místě, ve kterém se s prvky surrealismu odehrávají věci vzdálené reálnému světu, který je a není na dosah. Děj se odehrává ve dvou bytech, které jsou situovány přímo nad sebou. Každý je zcela odlišný. V jednom bytě bydlí mladý muž s dívkou a ve druhém světoznámý skladatel. Dům, ve kterém se tyto byty nacházejí, stojí uprostřed pole, kolem kterého nic není. Uvnitř se odehrává pravý opak. Za okny je vidět město a životem se to z této perspektivy jenom hemží, když se ale vydáte ven, ocitnete se uprostřed prázdnoty. Duševní bariéra, držící tyto tři lidi pohromadě, zobrazuje vnitřní světy jednotlivých osob a naději na změnu.

Po konzultaci této synopse jsem byl rozhodnut v ní pokračovat. Hudba a komunikace se ve výsledném díle objeví jako forma ovládnutí druhého člověka. Přesněji jsem se vrátil více k abstraktnějším obrazům, které budou na diváka působit silněji. Samotný střih jsem přizpůsobil tak, aby délka videa byla v rozmezí od 10 do 15 minut. Video, pokud se pustí jako smyčka, na sebe nekonečně navazuje a stává se zacykleným koloběhem mého příběhu.

Herci

K natočení snímku jsem potřeboval zajistit herce, techniku, rekvizity, lokace, ve kterých se bude vše realizovat. Do mého krátkého videa jsem se rozhodl použít dva mužské herce, se kterými jsem měl zkušenost z předchozích klauzurních prací. Důvodů ale bylo více. Staršího muže v roli bláznivého skladatele hraje můj strýc Jan Hausenblas. Vybral jsem si právě jeho, neb jsem si byl jist, že zvládne ovládat pohybové a výrazové prostředky, jako v divadle, kde jsem ho viděl účinkovat. Druhého herce jsem zvolil Jana Běhouka, který mi hrál v krátkém videu „PRAVDA“, který jsem promítal jako klauzurní práci ve druhém ročníku. Honza je mladý a talentovaný muzikant, se kterým je radost pracovat. Bylo potřeba, aby ztvárnil postavu, která bude zcela odlišná, než je postava staršího muže. Dívku ztvárnila Jana Adámková. Byl jsem rád, že se mi podařilo obsadit zrovna Janu, jelikož měla už zkušenosti s divadlem a pár studentskými filmy, takže se do role a natáčení vžila dokonale. Jana Adámková hraje roli dívky, která je velice důležitá a film by bez ní nemohl fungovat.

Rekvizity:

Pracoval jsem s představou, že slovo, text, jednotlivá písmena nahradí noty, které se stanou běžnou psanou formou. Novinové články tak vypadají jako koncertní skladba doplněná obrázky, které odpovídají fiktivnímu obsahu „textu“. Jednotlivé články jsou buďto reálné skladby od skladatelů jako Wolfgang Amadeus Mozart, Johan Sebastian Bach, Leoš Janáček, Philip Glass... a nebo se jedná o mé vlastní skladby, které jsem nahrál a zpracoval v programu GarageBand. Každou scénu a prostor jsem si dotvořil podle svých představ, abych docílil barevných kontrastů, efektů a pocitů z proměny světelných prostředků. Vyrobil jsem si paletu barev ke každé scéně zvlášť a podle toho upravil obraz na místě a následně v postprodukci (color grading).

Místo realizace:

Scéna 1 (skladatel): Obraz jsem natočil v Praze na Vinohradech v budově z počátku dvacátého století s nepřehlédnutelnými prvky secese. Vysoké stropy a dobový nábytek napomáhají té správné atmosféře. V prvním ročníku jsem těchto míst využil na předmětu filmová tvorba u pana profesora Ladislava Moulise. Význam bytu pro mě tkví v dokonalé světelné náladě, která se během dne mění. Část prostoru, kde jsem natáčel je situována na jiho-východ, a proto pro mě bylo důležité počkat si na skutečné slunce a případně některé části dosvítit uměle. Světelnost pro mě hrála velikou roli z důvodů výtvarných a technických. Možnost natáčet z dlouhého balkónu směrem do interiéru mi velice pomohla. Hlavním cílem bylo vytvořit prostor evokující náladu klidu a tajemnosti. Barevnost jsem ladil do zelených a modrých tónů. Postava skladatele totiž žije v zahradě snů. Květinami jsem scénu doplnil.

Scéna 2 (hodinář): Obraz jsem natočil opět v Praze, tentokrát v ulici Moskevská. Natáčení probíhalo ve stejném bytě, ve kterém jsem v prvním ročníku natáčel klauzurní práci „PRAVDA“. Byt jsem znal a byl pro mě dokonale fotogenický. Při plánování obrazů jsem si místnosti upravil podle světelnosti, některé části jsem musel uměle dosvítit, z technických důvodů. V bytě jsem využil čtyři samostatné prostory. Jeden pokoj představuje uzavřený svět mladého kluka, který opravuje staré hodiny, těmi určuje časovou linku staršího pána pod ním. Mění jeho den v noc. Potom ovládá jeho zvukové vlastnosti přes rádio. Ve zkratce onen mladý muž ovládá byt a samotného pána v bytě pod ním. Ve druhém pokoji se nachází mladá dívka, která stejně jako její protějšek je uzavřená ve svém vlastním světě. Její představitivost jí dovoluje být ale svobodná a malého prostoru využívat tak, jak potřebuje. V kuchyni jsem natáčel dva symbolické obrazy muže a

ženy. Poslední scéna se odehrává v koupelně. Každý prostor, ve kterém se muž s dívkou nacházejí, ovlivňuje život skladatele.

Scéna 3 (exteriér): Ve snímku jsou použity záběry lesů, jako by to byly plíce mezi stříhy. Nemají konkrétní význam, slouží jako odpočinek.

Samotné natáčení:

K natáčení bakalářské práce jsem se rozhodl přistupovat co nejvíce profesionálně a proces vzniku zaznamenávat dle doporučených postupů. Jak jsem již uvedl, zabývám se rád filmovou tvorbou a především prací kameramana. Kromě školních prací jsem pracoval na dvou krátkometrážních filmech, které byly přijaty na filmový festival v Portugalsku. Také jsem natáčel hudební klipy. Učím se zkoumat obraz, kompozici a výtvarnou část mezi záběry tak, abych je byl schopen v postprodukcii plnohodnotně využít.

K tomu používám následující techniku. Natáčel jsem na bezzrcadlový fotoaparát Nikon Z7 FullFrame. Tento přístroj mi umožnil nahrávat pomocí externího rekordéru technicky velmi slušný materiál. Konkrétně se jedná o rekordér Ninja V, který je kabelem HDMI připojen ke kameře a otevře se možnost nahrávat ve větším bitovém rozsahu, což jsem nutně potřeboval kvůli postprodukcii. Spojením Nikonu Z7 a rekordéru Ninja V jsem získal 4K rozlišení obrazu s 10bitovým barevným rozsahem 4:2:2 ProRes a DNxHR kódováním. Další důležitá zmínka je o nahrávání do tzv. N-log profilu, to znamená plochý obraz, který má za následek lepší manipulaci se záběry během postprodukce, především větší škálu během barvení obrazu, kterému jsem věnoval mnoho času. Technicky jsem natáčel 25 snímků za sekundu. Jedna minuta záběru, díky využití ProRes formátu jsou minimálně 4 GB paměti. Celou postprodukcii jsem proto musel provádět na dvou 2TB externích discích. Celý projekt má přes 3,5 TB paměti. Využil jsem sestavy, která se nazývá RIG, do které je kamera umístěna. Na tento skelet (RIG) potom přidávám další doplňky nutné pro natáčení. Hlavní součástí je followfocus, ostření a mattebox, do které se aplikují například ND filtry. Já jsem po většinu času používal dva a to: ND2 a ND8. Tím jsem se nedostal přes hranici přeexponovaného nebo naopak podexponovaného obrazu. Celou situaci pak sleduji na monitoru, kde jsou pomocné křivky (histogram, zebra, nebo falešné barvy), díky kterým se expozice uhlídá nejspolehlivěji. Při natáčení do N-log profilu je zapotřebí si scénu přisvěcovat, především v tmavších částech obrazu. Používal jsem ARRI 650W světla a barevné filtry. Barevnost filtrů jsem vybíral podle palety barev, kterou jsem si určil před natáčením, do jakých barevných tónů chci

obraz komponovat. Aby světla vynikla, vypůjčil jsem si kouřostroj, kterým jsem místnosti jemně zastřel, jednalo se o filmářský kouř, který posílí výraznost a křivky světel. Většina záběrů je natáčena na objektiv 50mm f1.4. Rád využívám pokud možno co nejnižších clonových čísel. Dále jsem použil teleobjektiv 70-200mm f2.8, micro objektiv 105mm. Vše od značky Nikkor.

Postprodukce:

Veškerou úpravu po natáčení jsem prováděl ve stříhacím programu Final Cut Pro X. Mé předchozí školní práce nebo mimoškolní projekty stříhám a upravuji právě v něm. Postprodukce vypadá tak, že na time-line nahraji jednotlivé záběry, které následně upravím podle potřeby délky záběru. Tímto způsobem vznikne až hodinový záznam, který následně zkracuji. Další fází je kolorizace. Final Cut nabízí několik funkcí, které jsou pro kontrolu jednotlivých záběrů podstatné jako je histogram, vectorscope, waveform, luma, RGB overlay a další RGB grafy. Veškeré tyto funkce využívám abych měl neustále přehled o stavu obrazu. Posledním krokem je přidávání a adjustace ruchů a hudby. Většinu ruchů jsem nahrával na externí rekordér Zoom 5. Data jsem importoval do programu a přímo ve Final Cutu je upravil přes ekvalizér. Po časově náročné práci se projekt vyexportuje a uloží.

Popis výsledného díla a jeho využití

Výsledné dílo mé bakalářské práce je video, které je určené k promítání na filmové plátno. Nejvhodnější by byl kino sál, nebo školní divadlo pro promítání. Místnost, ve které je dobrá akustika a reproduktory, kvůli zvukům ve videu. Celá práce by měla působit jako individuální krátké video, oddělené od celku. Samotné video bez jakékoliv instalace kolem. Divák by měl přijít do sálu, ve kterém bude s videem konfrontován v klidu bez okolních ruchů.

Veškeré detaily kolem natáčení jsem vytvářel sám. Zrealizovat natáčení bez produkce byla pro mne výzva, jedná-li se o větší projekt, ale naštěstí se natáčecí dny dařily, hlavně díky velké ochotě a nápomoci mých herců, za což jim chci také touto formou znovu poděkovat. Záběry mají diváka uvést do stavu zkoumání jednotlivých kompozic a relaxace během sledování. Cílem nebylo nastavit dějovou linku tak, aby se záběr od záběru děla akce, která způsobí vytrhnutí ze sedačky, ale spíše meditování a čisté sledování bez širších kontextů. Byl bych rád, kdyby se divák dokázal profilovat třeba do jedné z postav, nebo do situace jako takové a prožil podobný snový zážitek, jako postavy ve videu. Na konci by byla vhodná otázka, zda jsou ony tři postavy skutečně drženy v pomyslné

bariéře, nebo jsou svobodné. Úvodní obraz mé bakalářské práce, který jsem se rozhodl použít jako plakát mého videa, je kresba od mého kamaráda Tomáše Knappa, který maluje surrealistické obrazy. Když jsem natáčel v lese několik záběrů, narazil jsem na strom, konkrétně břízu, která mi připomínala obtah linky z obrázku od Tomáše. Napadlo mne, že bych na této úrovni mohl srovnat realitu a sen. Na první pohled to nemusí být zcela jasné, ale doufám, že si toho divák všimne a pochopí, co bylo cílem. Porovnání a nalézání podobnosti mezi smyšleným a reálným tvarem. Kresbu stromu kreslí ve videu dívčí postava. Jde mi o symbolické vyjádření spojení ženského elementu a stromu. Výraz nějakého propojení, které je nezbytné, aby vznikl les a krajina, ve které se děj odehrává.

Budoucí využití:

Dopadne-li vše dobře, rád bych svůj experimentální snímek přihlásil na festivaly a zaujal více diváků. Dalším krokem by byla propagace na sociálních sítích, kde by bylo video dostupné a plnilo svůj účel.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Knižní předloha:

- Erich von Däniken. Vesmírné lety ve starověku. Praha: BARONET, 1997. ISBN 80-7214-008-6
- Luis Bañuel. Do posledního dechu. Praha: bookman, 2004. ISBN 80-903455-0-6
- Martin Štoll. Jan Špáta. Praha: Malá Skála, 2007. ISBN 978-80-86776-00-2
- Josef Koudelka, Irena Šorfová. Koudelka de-creazione, Praha: Národní galerie v Praze, 2018. ISBN 978-80-7035-683-8
- PAVLÍČEK, Antonín. Nová média a sociální sítě. Praha: Oeconomica, 2010. 978-80-245-1742-1.

Internetové zdroje

- ČSFD. Dostupné z <https://www.csfd.cz>

RESUMÉ

Topic of this thesis is media and experiment. I decided for the "media and experiment" because it was closest and most open to me from the others topics. Already before my semester projects were screened on canvas. Therefore, when the opportunity to shoot again arose, I did not hesitate to choose this topic.

In my bachelor thesis, I would like to confront the viewer with my feeling and the view of a fictional world with elements of surrealism. It will be a 15-minute film shot on a Nikon Z7 digital camera.

Synopsis of my work: Time when word and text are replaced by another form of communication. The video deals with an image where elements of surrealism take place away from the real world, which is and is not reachable. The plot is situated in two flats, which are directly above each other. Each apartment is completely different. In one apartment lives a young man with a girl and in the other one a world-famous composer. The house where these flats are located stands in the middle of a field. The opposite is happening inside. Behind the windows, you can see the city, and from this perspective, it is just crawling with life, but when you go out, you will find yourself in the middle of emptiness. The mental barrier that holds these three people together shows the inner worlds of the individuals' characters and the hope of change.

SEZNAM PŘÍLOH

fotodokumentace z natáčení

palety barev

záběry

postprodukce

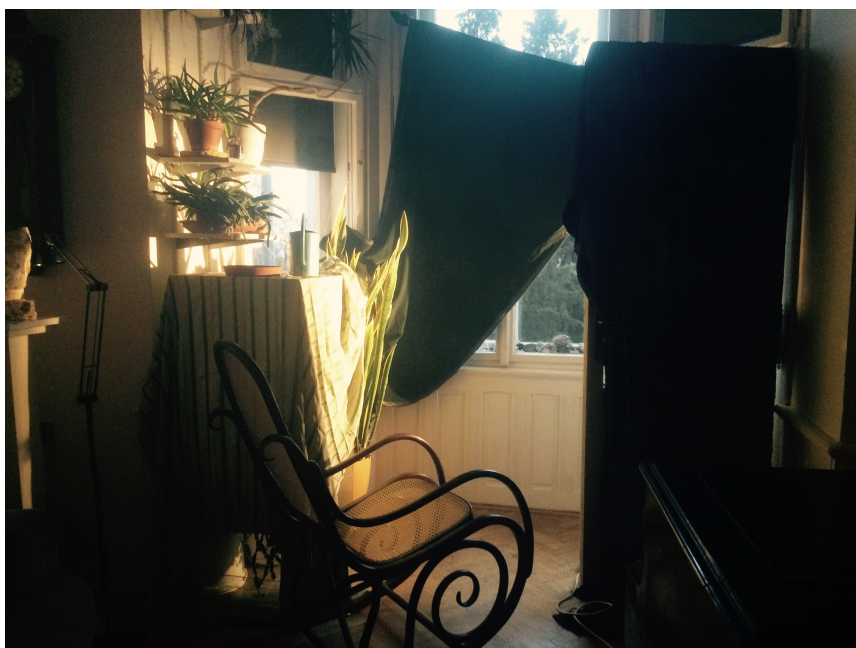
kresba

FOTODOKUMENTACE Z NATÁČENÍ

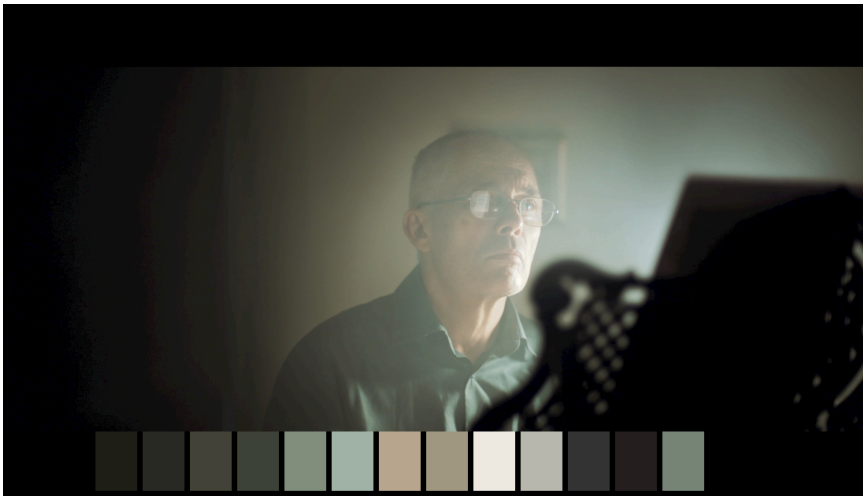

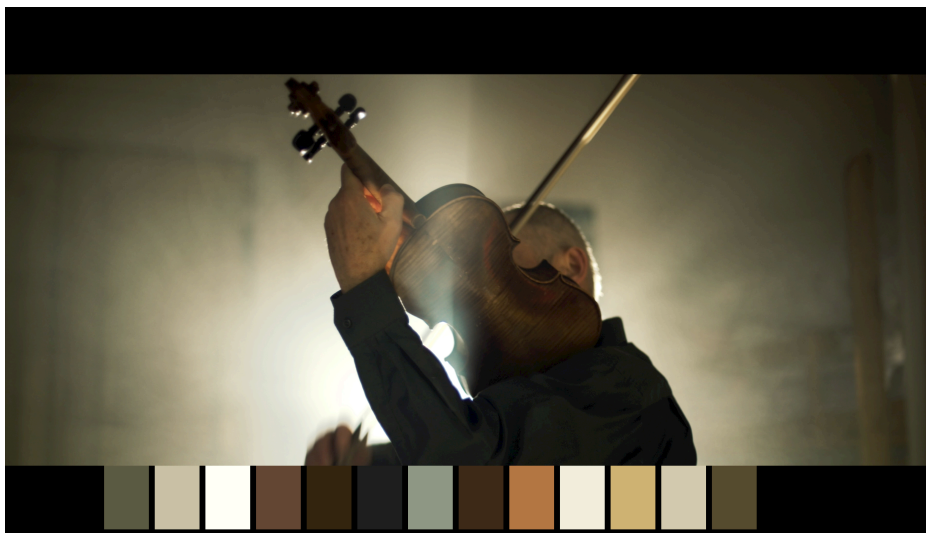

PALETY BAREV

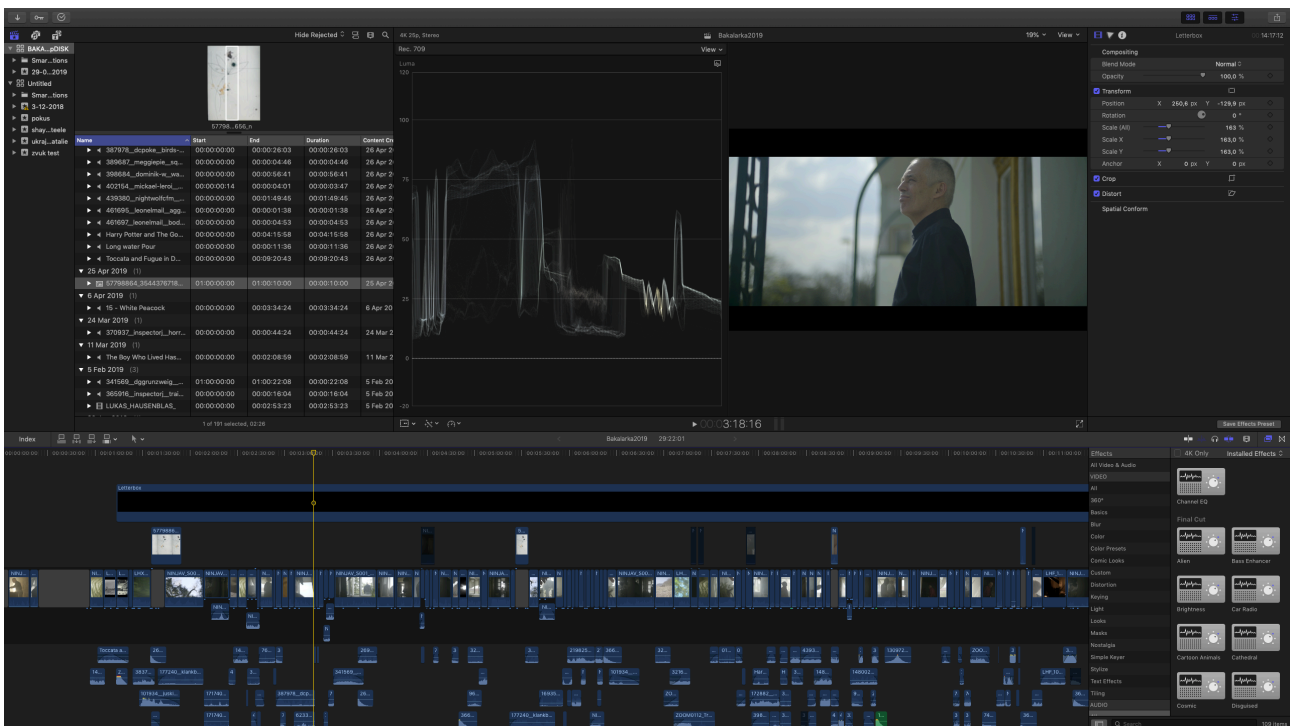
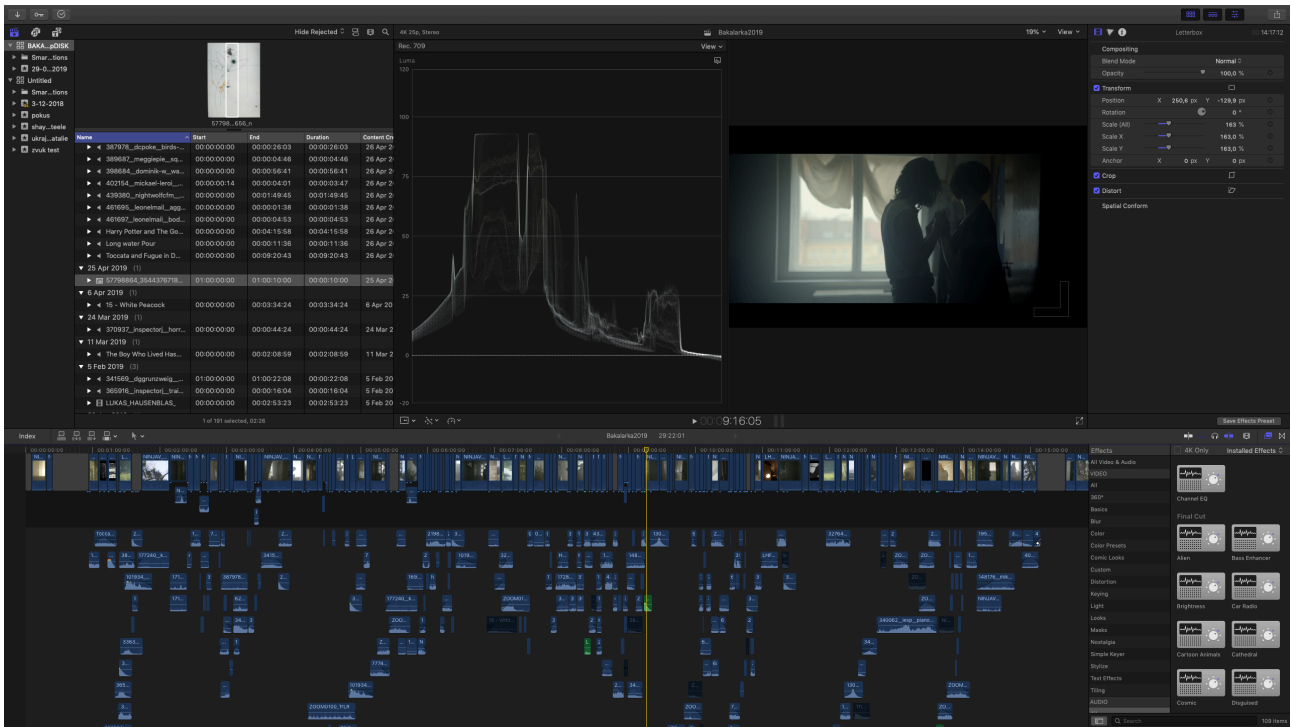
ZÁBĚRY

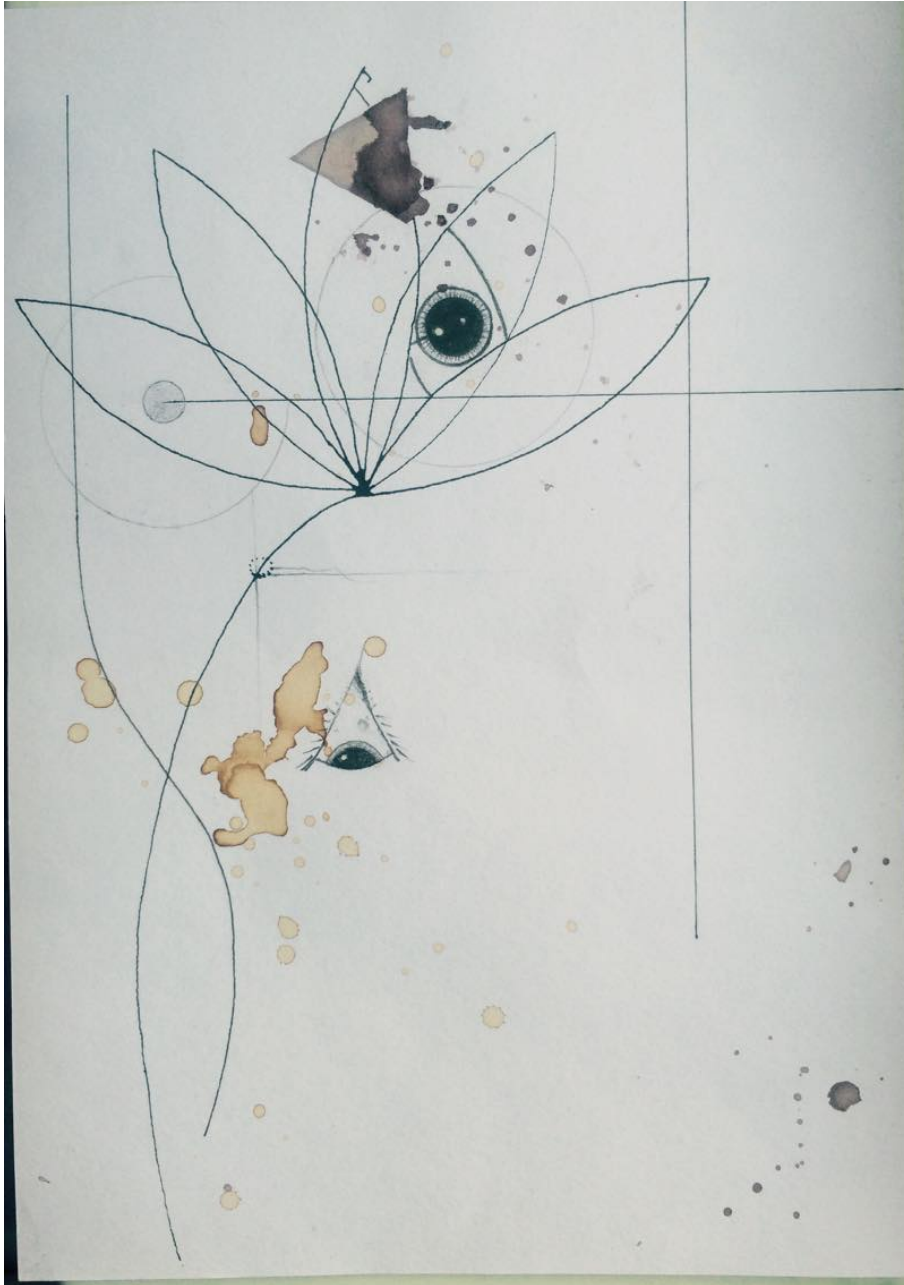

POSTPRODUKCE

KRESBA

Autor kresby: Tomáš Knapp

